

29/2010. (V. 12.) EüM rendelet a közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló 13/1992. (VI. 26.) NM rendelet módosításáról

Hatályosság: 2010.08.01 - 2010.08.02

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (2) bekezdés *zs*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § A közúti járművezetők egészségi alkalmasságának megállapításáról szóló 13/1992. (VI. 26.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-a a következő (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az egészségi alkalmassági vizsgálatot az 1. mellékletben foglaltak alkalmazásával kell végezni.

(4) Ha az 1. melléklet adott kérdés vonatkozásában a 2. alkalmassági csoportba tartozók részére nem állapít meg szigorúbb rendelkezést, a 2. alkalmassági csoportba tartozóknak az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó rendelkezéseknek kell megfelelniük.”

2. § Az R. 5. §-a a következő (3)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az egészségi alkalmasság megállapítását végző egészségügyi szerv az időszakos egészségi alkalmassági vizsgálatra az (1)–(2) bekezdésben meghatározott időnél rövidebb határidőt is megállapíthat – a (4)–(5) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel –, ha a közúti járművezető-jelölt vagy a közúti járművezető egészségi állapota azt indokolja.

(4) Az időszakos egészségi alkalmassági vizsgálat határideje nem lehet hosszabb

a) 5 évnél az 1. melléklet 5.2.3. pontja szerinti esetben,

b) 3 évnél az 1. melléklet 5.3.1. pontja szerinti esetben.

(5) Az (1)–(2) bekezdéstől eltérően az időszakos egészségi alkalmassági vizsgálat határidejét 1 évben kell megállapítani az 1. melléklet 6.1.4. és 6.1.6. pontja szerinti esetben.

(6) Az időszakos egészségi alkalmassági vizsgálat határidejét úgy kell megállapítani, hogy az az (1)–(2) bekezdés szerinti, az adott közúti járművezető-jelöltre vagy közúti járművezetőre vonatkozó korcsoportra megállapított időnél hosszabb nem lehet.”

3. § Az R. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § A közúti járművezető az 5. § (1)–(5) bekezdésében meghatározott időnél korábban, soron kívül egészségi alkalmassági vizsgálatnak köteles magát alávetni, ha

a) a 7. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott szervek (személyek) kezdeményezésére az egészségi alkalmasságát megállapító szerv erre felszólította,

b) eszméletvesztéssel járó rosszullete vagy sérülése volt,

c) látásélességében szemüveggel nem javítható rosszabbodás, vagy hallásában a forgalom menetének észlelését zavaró csökkenés állott be,

d) az eljáró hatóság – a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló rendeletben meghatározott esetekben – soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálatot rendelt el, vagy

e) esetében súlyos hipoglikémia fordult elő.”

6. § A közúti járművezető az 5. § (1)–(2) bekezdéseiben meghatározott időnél korábban, soron kívül egészségi alkalmassági vizsgálatnak köteles magát alávetni, ha

a) az egészségi alkalmasság megállapítását végző egészségügyi szerv a vizsgálatra rövidebb határidőt állapított meg;

b) a 7. § (1)—(2) bekezdéseiben meghatározott szervek (személyek) kezdeményezésére az egészségi alkalmasságát megállapító szerv erre felszólította;

c) eszméletvesztéssel járó rosszulléte vagy sérülése volt;

d) látásélességében szemüveggel nem javítható rosszabbodás, vagy hallásában a forgalom menetének észlelését zavaró csökkenés állott be;

e)¹ az eljáró hatóság — a külön jogszabályban meghatározott esetekben² — soron kívüli egészségi alkalmassági vizsgálatot rendelt el.

4. § Az R. 23. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ez a rendelet a vezetői engedélyekről szóló 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv – 2009/113/EK bizottsági irányelvvel módosított – III. mellékletének való megfelelést szolgálja.”

5. § (1) Az R. az 1. melléklet szerinti 1. melléklettel egészül ki.

(2) Az R. Mellékletének megjelölése 2. mellékletre módosul.

6. § Az R. 9. § (2) és (5) bekezdésében a „melléklet” szövegrész helyébe a „2. melléklet” szöveg lép.

7. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik hónap első napján lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(2) Ez a rendelet a vezetői engedélyekről szóló 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv – 2009/113/EK bizottsági irányelvvel módosított – III. mellékletének való megfelelést szolgálja.

Dr. Székely Tamás s. k.,
egészségügyi miniszter

1. melléklet a 29/2010. (V. 12.) EüM rendelethez

„1. melléklet a 13/1992. (VI. 26.) NM rendelethez

A közúti járművezetők egészségi alkalmasságának minimumkövetelményei és az egészségi alkalmasság elbírálásának szempontjai

¹ A 6. § e) pontja a 4/2004. (XI. 17.) EüM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése szerint módosított szöveg.

² Lásd a 20/1990. (VIII. 6.) BM rendelet 4. § (7) bekezdését.

1. LÁTÁS

1.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

1.1.1. A közúti járművezető-jelölt és közúti járművezető (a továbbiakban együtt: kérelmező) látását meg kell vizsgálni az 1.1.2–1.1.4 pontban foglalt előírások szerint. Ha a látásvizsgálat során kétely merül fel a kérelmező megfelelő látására vonatkozóan, a kérelmezőt szakorvosi vizsgálatra kell beutalni. A szakorvosi vizsgálaton különös figyelmet kell fordítani a következőkre: látásélesség, szemkáprázás, látótér zavarai, látómező, szürkületi látás, csökkent kontrasztérzékenység, kettős látás, súlyosbodó szembetegségek és vezetésbiztonságot veszélyeztető egyéb látászavarok.

1.1.2. A központi látás vizsgálatát a két szemem külön-külön, szabványos látásvizsgáló táblával kell végezni. A színlátás vizsgálata Ishihara, vagy más színlátás vizsgáló táblákkal történik. A látótér vizsgálata kézzel, konfrontális vizsgálattal is elvégezhető.

1.1.3. Az egészségi alkalmasság szemész szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg:

- a) a látás csökkenése,
- b) dioptriaszám túllépése,
- c) gyakorlati egyszeműség,
- d) aphakia,
- e) kancsalság,
- f) látótérszűkület vagy
- g) a fényadaptáció kóros voltának gyanúja esetében.

1.1.4. E melléklet alkalmazásában a szembe ültetett lencse nem tekintendő korrekciós lencsének.

1.1.5. Az egészségi alkalmasság akkor állapítható meg, ha a kérelmező megfelel a következő feltételeknek:

- a) legalább 0,5-es binokuláris látásélességgel rendelkezik a két szem együttes – szükség esetén korrekciós lencsével segített – használatával,
- b) látótere vízszintes irányban legalább 120°-os, amely balra és jobbra legalább 50°-ot, felfelé és lefelé legalább 20°-ot bővíti, és
- c) látótere középpontjától számított 20°-os sugarú tartományon belül a látása nem terhelt.

1.1.6. Az egyik szemre teljes funkcionális látásvesztést szenvedett vagy csak az egyik szemét használó kérelmező esetében az egészségi alkalmasság akkor állapítható meg, ha

a) legalább 0,6-es – szükség esetén korrekciós lencsével segített – látásélességgel rendelkezik és

b) szemész szakorvos igazolja, hogy

ba) az egyik szemmel látás már elég hosszú ideje fennáll ahhoz, hogy lehetővé vált az alkalmazkodás, illetve

bb) a szem látómezeje normális.

1.1.7. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

a) bénulásos kancsalságnál friss esetben, amíg a kettőslátás fennáll,

b) sötétadaptáció zavara (farkasvakság) esetén.

1.1.8. Az egészségi alkalmasság szemész szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg:

a) bénulásos kancsalság idült szakában, ha a kettős látás megszűnt, illetve a centrális tekintő térben legalább 20 fokos kettős látásmentes terület alakult ki,

b) bénult szem már megszokott eltakarása mellett.

1.1.9. Glaukóma esetén az egészségi alkalmasság szemész szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg. Pupillaszűkítő kezelés mellett az éjszakai vezetést meg kell tiltani.

1.1.10. Velezületett szemrengés (a továbbiakban: nystagmus) esetén az egészségi alkalmasság szemész szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

1.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

1.2.1. Az egészségi alkalmasság akkor állapítható meg, ha a kérelmező megfelel a következő feltételeknek:

- a) legalább 0,8-es – szükség esetén korrekciós lencsével segített – látásélességgel rendelkezik a jobbik és legalább 0,5-es látásélességgel rendelkezik a gyengébb szemre,
- b) korrekciós lencse használata esetén az egyik szem vonatkozásában sem lehet kisebb a nem korrigált látásélesség 0,05-nél,
- c) ha korrekciós lencse használata esetén a b) pont szerinti feltétel nem teljesül, az a) pont szerinti minimális látásélességet vagy plusz/mínusz 8 dioptria erősséget meg nem haladó szemüveg által biztosított, jól elviselhető korrekció révén vagy kontaktlencse használatával (nem korrigált látás = 0,05) kell elérni,
- d) látótere vízszintes irányban mindkét szemre legalább 160°-os, amely balra és jobbra legalább 70°-ot, felfelé és lefelé legalább 30°-ot bővíti, és
- e) a látótér középpontjától számított 30°-os sugarú tartományon belül a látás nem terhelt.

1.2.2. Ha a kérelmező valamelyik szemének látóképessége jelentősen csökkent, az egészségi alkalmasság csak szemész szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg, amely igazolja, hogy a látóképesség csökkenése óta az alkalmazkodáshoz szükséges idő eltelt.

1.2.3. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

- a) bénulásos kancsalság,
- b) aphakia,
- c) színlátászavar,
- d) nystagmus,
- e) csökkent kontrasztérzékenység,
- f) korlátozott látómező vagy
- g) kettőslátás

esetén.

2. FÜL-ORR-ÉS GÉGEBETEGSÉGEK

2.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

2.1.1. Nagyothallás esetén az egészségi alkalmasság fül-orr-gégész szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

2.1.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani sükettség esetén.

2.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

2.2.1. Ha a kérelmező hallása csökkent, az egészségi alkalmasság csak fül-orr-gégész szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg.

2.2.2. Az egészségi alkalmasság csak fül-orr-gégész szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg gége-megbetegedéseknél, ha azok felső légúti, légzési nehézséggel járnak.

3. MOZGÁSKORLÁTOZOTTSÁG

3.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

3.1.1. Az egészségi alkalmasság a 12–13. §-ban foglaltakra is figyelemmel csak akkor állapítható meg, ha a kérelmező nem szenved olyan mozgásszervi betegségben vagy rendellenességben, amely veszélyessé teszi a gépjármű vezetését.

3.1.2. Törzsmegrövidülés esetében, ha a teljes mérvű körbetekintés akadályozott és a kormány és egyéb működtető berendezések kezelése nem vihető ki teljes biztonsággal, segédeszköz alkalmazása vagy műszaki átalakítás esetén az egészségi alkalmasság megállapítható, ha a megfelelő mértékű körbetekintés, valamint a kormány és a működtető berendezések kezelése biztosítható.

3.1.3. Sebességkorlátozás elrendelése mellett állapítható meg az egészségi alkalmasság

a) tetraparézis esetében, ha a két felső végtag izomereje, a vezetéshez szükséges izomcsoportjai megfelelően működőképesek,

b) paraparézis esetében vagy

c) paraplegia esetében.

3.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

3.2.1. Kötött nyaki gerinc mozgással járó gerincelváltozás esetén kétoldali külső és belső tükkör felszerelésével, valamint sebességkorlátozás elrendelése mellett állapítható meg az egészségi alkalmasság.

3.2.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

a) bármely eredetű olyan gerincelváltozás esetén, amely korlátozza a gerinc nyaki szakaszának mozgását annyira, hogy a hátratekintés bármely irányban elfordulva a szükséges mértékben nem kivitelezhető,

b) törzsmegrövidülés esetén, ha a teljes mérvű körbetekintés akadályozott és a kormány és egyéb működtető berendezések kezelése nem vihető ki teljes biztonsággal,

c) tetraparézis esetében,

d) paraparézis esetében vagy

e) paraplegia esetében.

4. SZÍV- ÉS ÉRRENDSZERI BETEGSÉGEK

4.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

4.1.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

a) súlyos szívritmuszavarban szenvedők esetében vagy

b) nyugalmi állapotban vagy érzelmi hatásra bekövetkező angina pectoris esetén.

4.1.2. Az egészségi alkalmasság csak kardiológus szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg

a) szívritmus-szabályozó készülékkel élő vagy

b) szívinfarktuson átesett

kérelmező részére.

4.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

4.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

5. CUKORBETEGSÉG (DIABETES MELLITUS)

5.1. E rendelet alkalmazásában súlyos hipoglikémia állapítandó meg, ha az egyén külső segítségre szorul. Ha egy 12 hónapos időszakon belül a súlyos hipoglikémia megismétlődik, ismétlődő hipoglikémia fennállását kell megállapítani.

5.2. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

5.2.1. Cukorbetegségben szenvedő kérelmező esetében az egészségi alkalmasság a következő feltételek mellett állapítható meg.

5.2.2. Egészségi alkalmasság csak akkor állapítható meg, ha a cukorbetegségben szenvedő tisztában van a hipoglikémia kockázataival és állapotát megfelelően kontrollálni tudja.

5.2.3. Olyan kérelmező részére, aki tablettás vagy inzulinkezelés (az 5. pont alkalmazásában a továbbiakban együtt gyógyszeres kezelés) alatt áll, az egészségi alkalmasság csak szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

5.2.4. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani azon kérelmező esetében, akinél ismétlődő súlyos hipoglikémia áll fenn.

5.3. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

5.3.1. Hipoglikémia kialakulásának kockázatát hordozó gyógyszeres kezelés esetében az

egészségi alkalmasság a következő feltételek együttes fennállása esetén állapítható meg:

- a) a vizsgálatot megelőző 12 hónap folyamán nem fordult elő súlyos hipoglikémia,
- b) a kérelmező teljesen tisztában van a hipoglikémia bevezető tüneteivel,
- c) az inzulinkezelésre szoruló kérelmező rendszeresen – legalább naponta kétszer vagy a vezetést közvetlenül megelőzően – végzett vércukorszint-méréssel megfelelően kontrollálja állapotát,
- d) a kérelmező teljes mértékben tisztában van a hipoglikémia kockázataival, és
- e) a cukorbetegséggel összefüggésben nem áll fenn egyéb kizáró szövődmény.

6. IDEGRENDSZERI BETEGSÉGEK

6.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

6.1.1. Azon kérelmező egészségi alkalmassága, aki súlyos idegrendszeri betegségben szenved, csak neurológus szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

6.1.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

- a) ismétlődő eszméletvesztés vagy homályállapot előfordulása esetén vagy
- b) a biztonságos járművezetést akadályozó, a központi vagy környéki idegrendszer valamilyen megbetegedéséből eredő bénulás vagy myopathiás betegségből származó, a mozgásképeség és összerendezettség ismétlődő vagy tartós zavara esetén.

6.1.3. A központi vagy környéki idegrendszer valamilyen megbetegedéséből eredő bénulás, vagy myopathiás betegség esetén az egészségi alkalmasság neurológus szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

6.1.4. Epilepsziás betegséget követően az egészségi alkalmasság akkor állapítható meg, ha neurológus szakorvosi vélemény szerint a kérelmező gyógyultnak tekinthető. E pont tekintetében a kérelmező akkor tekinthető gyógyultnak, ha háromévi gyógyszeres kezelés melletti, majd kétévi gyógyszeres kezelés nélkül eltelt időszak után is teljes rohammentesség áll fenn.

6.1.5. Egyszer vagy többször lezajlott epilepsziás rohamot követően az egészségi alkalmasság csak neurológus szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg, a következő feltételek együttes fennállása esetén:

- a) a szakorvosi vélemény epilepsziás megbetegedést bizonyítani nem tudott,
- b) a lezajlott roham (rohamok) az „alkalmi epilepsziás roham” kategóriájába tartoztak és egy év után gyógyszeres kezelés nélkül újabb rosszullét nem jelentkezett és
- c) az EEG eltérést nem mutat.

6.1.6. Vertebrobasilaris keringési zavar esetén az egészségi alkalmasság neurológus szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg, ha a keringés és az otoneurológiai leletek normalizálódtak.

6.1.7. Agysérülést és agyműtétet követő egy éven belül az egészségi alkalmasság – lehetőleg a műtétet végző – egészségügyi szolgáltatónál végzett kontrollvizsgálat eredménye és neurológus szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

6.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

6.2.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

- a) olyan betegség esetén, amely epilepsziás rohamokkal vagy a tudatállapot hirtelen megváltozásával járó egyéb idegrendszeri zavarokkal járhat együtt,
- b) rosszulléttel járó vertebrobasilaris keringési zavar esetén,
- c) az arteria carotis rendszer működési zavara esetén,
- d) a központi vagy környéki idegrendszer valamilyen megbetegedéséből eredő bénulás esetén vagy
- e) myopathiás betegség esetén.

7. MENTÁLIS RENDELLENESÉGEK

7.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

7.1.1. Egészségi alkalmasság csak pszichiáter szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg azon kérelmező esetében, akinél fennáll a következő rendellenességek valamelyike:

- a) súlyos elmezavar,
- b) értelmi fogyatékoság,
- c) intellektushanyatlás progrediáló agyi károsodással,
- d) organikus eredetű demencia (például Pick-atrophia, Alzheimer-kór), vagy
- e) a korral járó, súlyos viselkedési probléma; illetve ítélőképességet, viselkedést vagy alkalmazkodóképességet súlyosan gyengítő személyiségzavar.

7.1.2. Lezajlott (gyógyult) paranoid kórkép, skizofréniásnak kórismézett betegség utáni állapot, valamint psychosis maniaco-depressiva esetén egy éves tünetmentesség után az egészségi alkalmasság pszichiáter szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg, ha a szakorvosi vizsgálat nem állapít meg maradványtüneteket.

7.1.3. Rövid ideig tartó, testi megbetegedéshez vagy mérgezéshez társuló átmeneti pszichózisok esetén az egészségi alkalmasság pszichiáter szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg, féléves tünetmentes állapot elteltével.

7.1.4. Egyéb, nem organikus pszichózisok esetén egy éves tünetmentes időszak elteltével az egészségi alkalmasság pszichiáter szakorvos véleményének ismeretében állapítható meg.

7.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

7.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

7.2.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani

- a) schizofréniásnak kórismézett betegség utáni állapot,
- b) psychosis maniaco-depressiva,
- c) rövid ideig tartó, testi megbetegedéshez vagy mérgezéshez társuló átmeneti pszichózisok vagy
- d) egyéb, nem organikus pszichózisok esetén.

8. ALKOHOLFOGYASZTÁS

8.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

8.1.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani, ha a kérelmező alkoholfüggőségben szenved.

8.1.2. Azon kérelmező számára, aki korábban alkoholfüggőségben szenvedett, egészségi alkalmasság addiktológus vagy pszichiáter szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

8.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

8.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

9. PSZICHOTRÓP ANYAGOK ÉS GYÓGYSZEREK FOGYASZTÁSA

9.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

9.1.1. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani, ha a kérelmező rendszeresen, nem terápiás céllal használ pszichotróp anyagot.

9.1.2. Egészségi alkalmatlanságot kell megállapítani azon kérelmező esetében, aki bármilyen formában rendszeresen, terápiás céllal használ a jármű biztonságos vezetéséhez szükséges képességeket károsító pszichotróp anyagokat, ha a felszívódó mennyiség akkora, hogy káros befolyást gyakorol a járművezetésre.

9.1.3. A 9.2.1. pontban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell minden olyan egyéb

gyógyszerre, illetve gyógyszer-kombinációra, amely káros befolyást gyakorol a járművezetői képességre.

9.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

9.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.

10. VESE-RENDELLENESÉGEK

Bármelyik alkalmassági csoportba tartozó azon kérelmező számára, aki súlyos veseelégtelenségben szenved, egészségi alkalmasság csak belgyógyász vagy nefrológus szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

11. EGYÉB RENDELKEZÉSEK

11.1. Az 1. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

11.1.1. Azon kérelmező számára, aki a járművezetői képességet befolyásoló szervátültetésen vagy implantáción esett át, az egészségi alkalmasság csak szakorvosi vélemény ismeretében állapítható meg.

11.2. A 2. alkalmassági csoportra vonatkozó előírások

11.2.1. A vizsgálatot végzőnek mérlegelnie kell azokat az 1. alkalmassági csoport esetében felmerülőknél túli járulékos kockázatokat és veszélyeket, amelyek erre a csoportra vonatkozó meghatározás által érintett járművek vezetésével járnak.”